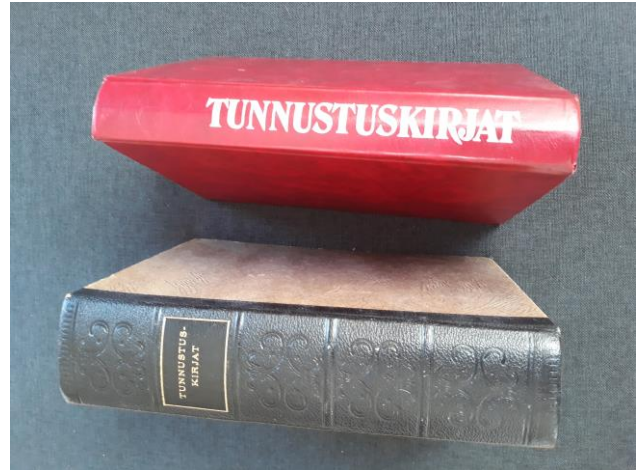

A.E.Koskenniemen johdannot
luterilaisiin tunnustuskirjoihin
(Tunnustuskirjat, 1948)

NIKAIALAINEN USKONTUNNUSTUS.

Keisari Konstantinus Suuri kutsui 325 koolle Nikaiaan, Bityniaan, ensimmäisen yleisen kirkolliskokouksen. Siinä oli käsiteltävänä Kristuksen jumaluuden kieltäjän, aleksandrialaisen Areioksen harhaoppi. Nerokkaan ja oppineen aleksandrialaisen diakonin Athanasiuksen vaikutuksesta kokous ilmaisi käsityksensä Isän ja Pojan yhtäläisestä jumaluudesta. Tämä käsitys sisällytettiin Jerusalemissa peräisin olevaan tunnustukseen, jota sitten eräissä muissakin kohdissa lisättyinä sanottiin Nikaialaiseksi tunnustukseksi. Kun areiolaisuus kuitenkin jatkuvasti levisi, kutsui keisari Theodosius 381 Konstantinopoliin koolle toisen yleisen kirkolliskokouksen. Siellä tuomittiin kaikki Nikaialaisen tunnustuksen vastustajat ja hyväksyttiin lisäilty ja muunneltu tunnustus, joka sittemmin tunnettiin Nikaialais-konstantinopolilaisen tunnustuksen nimellä, mutta josta myös käytetään nimitystä Nikaialainen tunnustus. Tämä tunnustus on erikoisesti Itämaisen kirkon tunnustus.